

Η ΨΥΧΟΤΕΧΝΙΚΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΝ

ΥΠΟ ΤΟΥ Κ. ΚΛΑΥΔΙΟΥ Β. ΜΠΑΝΤΑΛΟΥΚΑ

Ἡ ψυχοτεχνική εἰσήχθη εἰς τὴν οἰκονομίαν ἐκ τῆς ἀνάγκης τῆς χρησιμοποιοῦσας τῶν καταλλήλων προσώπων εἰς τὴν κατάλληλον οἰκονομικὴν ἀπασχόλησιν, εἰς τὴν ἀνάγκην δηλαδὴ τῆς προσαρμογῆς τῶν ἱκανοτήτων τοῦ ἀτόμου πρὸς τὰ ἀντιστοιχοῦντα εἰς τὰς ἱκανότητας αὐτάς ἐν τῇ οἰκονομίᾳ ἔργα. Ἐν τῷ πλαισίῳ ἔθεν τῆς οἰκονομίας, ὀρίζομεν τὴν ψυχοτεχνικὴν ὡς τὴν ἐπιστημονικὴν οἰκονομικὴν τεχνικὴν, θεωρητικὴν καὶ ἐφηρμοσμένην, τὴν ἀσχολουμένην μὲ τὰς δυνατότητας ἐντελεστέρας προσαρμογῆς τοῦ ὑποκειμένου πρὸς τὸ ἀντικείμενον τῆς ἐργασίας δάσει ψυχολογικῶν πειραματισμῶν καὶ πορισμάτων, καὶ μὲ τὴν πραγματώσιν τῶν δυνατοτήτων τούτων, ἐπιδιώκουσαν οὕτω τὴν μεγίστην ἀτομικὴν καὶ κοινωνικὴν ἀπόδοσιν διὰ τῆς ἐλαχίστης ἀπωλείας ἐνεργείας.

Πάντα τὰ στοιχεῖα, τὰ ἱκανὰ νὰ ἐπηρεάσουν τὰς σχέσεις τῶν ὑποκειμένων πρὸς τὰ ἀντικείμενα τῆς ἐργασίας ἐν γένει, ἀποτελοῦν τὸ πεδῖον τῶν ἀναζητήσεων καὶ τῶν ἐφαρμογῶν τῆς ψυχοτεχνικῆς. Ἡ παροῦσα ἐργασία περιορίζεται εἰς τὸ πλαίσιον τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς καὶ μελετᾷ τὰς κυριωτέρας ἐφαρμογὰς τῆς ψυχοτεχνικῆς εἰς τὴν οἰκονομίαν. Διὰ τῆς ἀναλύσεως τοῦ παράγοντος «ἐργασία» καὶ τῆς ἐξετάσεως τῶν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς προκυπτόντων φαινομένων, διὰ τῆς ἐρεύνης τῆς καλυτέρας, τελειότερας καὶ ταχυτέρας ἐπαγγελματικῆς μορφώσεως καὶ διὰ τῆς προσαρμογῆς τῶν πνευματικῶν, ψυχικῶν καὶ σωματικῶν ἰδιοτήτων τῶν ἀτόμων εἰς τὰς τεχνικὰς συνθήκας τῆς ἐργασίας, ἡ ψυχοτεχνικὴ καθορίζει τὸν τρόπον τῆς μεγίστης οἰκονομικῆς ἀποδόσεως, ποιοτικῶς καὶ ποσοτικῶς. Ἐρευνᾷ τὰς ἰδιότητες καὶ ἱκανότητας τῶν ἀτόμων δι' εἰδικῶν δοκιμασιῶν, πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐπαγγελματικῆς καθοδηγήσεως, καὶ καθορίζει τὰς μεθόδους ἐπιτεύξεως ὀρισμένης ψυχικῆς ἐντυπώσεως πρὸς διευκόλυνσιν τῆς διαθέσεως προϊόντων κατὰ τὰς ἐμπορικὰς συναλλαγὰς τῆς πωλήσεως.

Διὰ τῶν ἀνωτέρω ἢ ψυχοτεχνικὴ δύναται νὰ ἐκπληρώσῃ σπουδαίας ἡθικο-

τῆς Mosele (Γαλλίας) πρὸς μεταφορὰν ἀνθρακονόσως. Ἐχρησιμοποιήθη ἕνας μεταλλικὸς ἀγωγὸς διαμέτρου 2,5 ἐκ. δι' ἀναλογίαν 250 γραμμαρίων ἀνὰ λίτραν ὕδατος καὶ μὲ ταχύτητα 250 μέτρων ἀνὰ δευτερόλεπτον περίπου. Ἡ ἀπόδοσις ἦτο 140 τόννοι καθ' ὥραν πού ὑπερέιχε κάθε ἄλλου μέσου μεταφορᾶς. Ὁ κίνδυνος ἦτο κατὰ τὴν διακοπὴν τῆς διοχετεύσεως νὰ μὴ πετρώνη ἢ καρβουνόσκονη ἐντὸς τοῦ ἀγωγοῦ, ἀλλὰ μὲ τὴν ἀνωτέρω ἀναλογίαν τὰ ἀποτελέσματα ἦσαν ἀπολύτως ἱκανοποιητικὰ.

Ἐπάρχουν πολλοὶ τρόποι καλῆς χρησιμοποίησεως τοῦ παράγοντος «νερὸ» εἰς τὴν βιομηχανίαν, ἀλλὰ κάθε περίπτωσις ἔχει ἀνάγκην ἰδίας ἐρεύνης καὶ μελέτης. Πάντως, χρειάζεται καλὴ ὀργάνωσις, προμελετημένοι ἐνεργεῖαι, ἐπιμελὴς συντήρησις τῶν ἐγκαταστάσεων καὶ φροντισμένος ἔλεγχος τῆς καταναλώσεως. Δὲν πρέπει νὰ παραβλέπετε διὰ τὴν οἰκονομίαν τοῦ νεροῦ, δηλαδὴ τὴν λογικὴν χρῆσιν του, τὸν οὐσιώδη ρόλον πού ἔχουν αἱ ἀνθρώπιναι σχέσεις καὶ εἰς αὐτὸν τὸν τομέα ὅπως γιὰ κάθε ἄλλον τῆς βιομηχανικῆς παραγωγῆς, πρέπει νὰ χρησιμοποιοῦνται ἐκεῖνοι ποὺ

πλαστικές, υγειονομικές, οικονομικές και κοινωνικές λειτουργίας, αί κυριώτεροι των όποιων είναι αί ακόλουθοι :

Ἐπιτυγχάνει τὴν ἐξακριβώσιν τῆς ἐπαγγελματικῆς ἱκανότητος τῶν ἐργαζομένων, καταρτιζομένων καταλόγων ἐπαγγελματῶν πρὸς ἃ προσαρμόζονται οἱ ἐξεταζόμενοι, ἐξευρίσκει τὴν ἐργασίαν ἢ τὸ ἐπάγγελμα δι' ὃ εἶναι τις κατάλληλος, ἀποκλειομένων τῶν ἐπαγγελματῶν ἐκείνων ἐξ ὧν λόγῳ πνευματικῆς, ψυχικῆς καὶ σωματικῆς διαπλάσεως τοῦ ὑποψηφίου ἢ διὰ λόγους οικονομικούς, φαίνεται δτι δέον οὗτος νὰ ἀποτραπῆ.

Περιορίζει εἰς τὸ ἐλάχιστον τὰ κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐργασίας συμβαίοντα ἐπαγγελματικά ἀτύχηματα. Ἡ αἰτία τῶν ἀτυχημάτων εἶναι ὁ ἄνθρωπος καὶ ὄχι ἡ μηχανή. Ἐὰν ὁ ἄνθρωπος δὲν ἔχη τὰς ἀπαιτούμενας ἱκανότητας πρὸς χειρισμὸν τῆς μηχανῆς, ὀδήγησιν ὀχλήματος κλπ., τὸ ἀτύχημα ἐπέρχεται ἀναγκάτως. Ἀναλαμβάνουσα ἡ ψυχοτεχνικὴ τὴν διαπαιδαγωγικὴν τῆς λειτουργίας, θὰ ἐξυπηρετήσῃ καὶ ἓνα σπουδαῖον κρατικὸν σκοπόν: Τὴν λογικὴν κατανομήν τῶν οικονομικῶν καὶ ἐπαγγελματικῶν ἱκανοτήτων τοῦ λαοῦ πρὸς ὄφελος τοῦ συνόλου.

Διὰ τῶν μεθόδων τῆς ψυχοτεχνικῆς, κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς εἰς τὴν οικονομικὴν ζωὴν, ὑποβοηθεῖται ἡ ἀύξησις τῆς ποιοτικῆς καὶ ποσοτικῆς παραγωγικῆς ἀποδόσεως, χωρὶς νὰ καταστῶν πολυπλοκώτερα τὰ ὄργανωτικά συστήματα. Ὅμοίως ὑποβοηθεῖται ἡ ἐλάττωσις τῶν δαπανῶν ἐν γένει, ἡ μείωσις τῆς φθορᾶς πρώτων ὑλών, ἡ ἀποφυγὴ τῆς καταστροφῆς μηχανῶν καὶ ἐργαλείων ὑπὸ ἀνεπιτηδείων προσώπων κλπ.

Ταῦτα ἔχουν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν συμπίεσιν τοῦ κόστους τῆς παραγωγῆς καὶ συνεπῶς τῶν τιμῶν, γεγονόςτα τὰ ὅποια συντελοῦσιν εἰς τὴν δημιουργίαν οικονομικῆς εὐρωστίας τῶν ἐπιχειρήσεων, εἰς τὴν βελτίωσιν τῶν ἀποδοχῶν τῶν ἐργαζομένων καὶ εἰς τὴν ἀύξησιν τῆς ἀγοραστικῆς αὐτῶν δυνάμεως.

Ἡ οικονομικὴ ἀποστολὴ τῆς ψυχοτεχνικῆς ἐπεκτείνεται καὶ ἐν καιρῷ πολέμου. Τὰ προβλήματα τῆς ἀνεργίας καὶ τῆς ἀπασχολήσεως, ὡς καὶ τὸ τῆς καταλλήλου κατανομῆς τῶν προσώπων μεταξὺ τοῦ μετώπου καὶ τῶν μετόπισθεν,

μποροῦν νὰ κερδίσουν τὴν συνεργασίαν τῶν ἄλλων διὰ νὰ ἐλέγχουν τὴν λειτουργία τοῦ ὕδατικοῦ συστήματος.

Εἰς ὁλόκληρον τὸν κόσμον, τὸ νερὸ εἶναι μία οὐσιώδης ὕλη. Γίνεται συνεχῶς ἀύξουσα τούτου χρῆσις καὶ μὲ πολλαπλασιαζομένης ἀπαιτήσεις ὡς πρὸς τὴν ποιότητα καὶ τὰς ἐν γένει ἰδιότητάς του, τόσο διὰ τὴν κατανάλωσιν αὐτοῦ ὡς ποσίμου ὅσον καὶ διὰ τὴν βιομηχανικὴν αὐτοῦ χρησιμοποίησιν. Αἱ ἐκ τῶν ἀπαιτήσεων τούτων μέλλουσαι νὰ ἀνακύψουν δυσχέρειαι εἶναι δυνατόν νὰ ἀντιμετωπισθοῦν διὰ μιᾶς ἐπεξεργασίας καθαρῶν καὶ ἀκαθάρτων ὑδάτων, δηλαδή πρὸ καὶ μετὰ τὴν χρῆσιν των. Ἡ ἐπιστήμη παρέχει ἐπαρκῶς τὰ μέσα πρὸς τοῦτο καὶ ἡ τεχνικὴ προσφέρει ποικιλίαν ὀργάνων, μηχανημάτων καὶ ἐιδικῆς ἐπινοήσεως ἐγκαταστάσεων, ὥστε νὰ καλύπτεται ὁλόκληρος τομεὺς μιᾶς πλήρους ἐπαγγελματικῆς εἰδικότητος. Ἡ χρησιμοποίησις τῶν ὑπηρεσιῶν αὐτῆς τῆς εἰδικότητος ἀπὸ τοῦς παραγωγικοῦς κλάδους, καὶ ἰδίᾳ τῆς βιομηχανίας, ἐγγυᾶται ἀξιοπρόσδεκτα οικονομικὰ ὠφέλη καὶ πολιτιστικὴν πρόδοον.

λαμβάνομένων ὑπ' ὄψιν τῶν ὑπηρεσιῶν τὰς ὁποίας ἕκαστος δύναται νὰ προσφέρῃ εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις, προσλαμβάνουν ἐν καιρῷ πολέμου ὄλως ἰδιαιτέρην τοβαρότητα.

Ἡ πείρα τῶν πρώτων ἐτῶν τοῦ τελευταίου πολέμου εἰς πολλὰς χύρας ἀπέδειξεν ὅτι ἡ προσφορά ἐργασίας δυνατὸν νὰ μὴ συνεπάγεται τὴν ἀποκατάστασιν ἐνὸς ἀντιστοίχου ἀριθμοῦ ἀνέργων εἰς ἐργασίας, ἐφ' ὅσον οὗτοι δὲν ἔχουν τὰ ἀναγκαῖα προσόντα διὰ τὴν ἀνάληψιν τῶν προσφερομένων ἐργασιῶν. Ἡ στενότης τῶν εἰδικευμένων ἐργαζομένων καὶ ἡ παράλληλος ὑπαρξίς μεγάλης ἀνεργίας εἰς τοὺς κοινούς ἐργάτας, ὑπῆρξαν ἐκ τῶν χαρακτηριστικῶν τῆς ἀγορᾶς τῆς ἐργασίας. Εἶναι ἀληθές ὅτι μέγας ἀριθμὸς ἐπαγγελματιῶν ἀποψιλοῦται τῶν ἀπαραιτήτων προσώπων ἅμα τῇ ἀναχωρήσει τῶν στρατευομένων ἀλλ' αἱ οὕτω προκύπτουσαι θέσεις δὲν διατίθενται ἐν τῇ συνόλῳ των πρὸς ἀπορρόφησιν ἀνέργων. Αἱ ἀνάγκαι τῆς ἐθνικῆς ἀμύνης καθορίζουν, ὡς εἶναι φανερόν, τὸν ἀριθμὸν καὶ τὸ εἶδος τῶν πρὸς συμπλήρωσιν θέσεων. Ὁ πόλεμος ἔχει ἀνάγκην συντόμου ἐπιλογῆς καὶ διαχωρισμοῦ ἐκείνων ὅτινες μετ' ἀνεπαρκῆ χρόνον προπαρασκευῆς θὰ ἀντικαταστήσουν ἐν βίᾳ, διὰ τῶν φυσικῶν μᾶλλον ἰκανοτήτων των, τοὺς στρατευομένους. Ὁ ἀνεφοδιασμὸς ἀποτελεῖ πρωτεύοντα παράγοντα τῆς πολεμικῆς ἐπιτυχίας καὶ ἐπομένως πάντες οἱ κλάδοι παραγωγῆς ἀγαθῶν ἐντείνουσι εἰς τὸ βῆσιμον σημείον τὴν ἀπόδοσιν των καὶ δὴ δι' ἡλαττωμένον προσωπικοῦ. Ἡ ἐλάττωσις αὕτη ἐξουδετεροῦται σημαντικῶς διὰ τῆς ἐπαγγελματικῆς καθοδηγήσεως, ἥτις καθιστᾷ δυνατὴν μίαν ἠῤῥξημένην ἀπόδοσιν.

Αἱ κύριαι ἐφαρμογαὶ τῆς ψυχοτεχνικῆς συνίστανται εἰς τὴν ἀνάλυσιν τῆς ἐργασίας, εἰς τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐργασίας ἐμφανιζομένων φαινομένων, εἰς τὴν ἐπαγγελματικὴν μόρφωσιν καὶ καθοδήγησιν καὶ εἰς τὴν πώλησιν τῶν ἀγαθῶν. Ἡ ἀνάλυσις τῆς ἐργασίας εἶναι ἴσως τὸ κεφαλαιωδέστερον ἔργον τῆς ψυχοτεχνικῆς καὶ συνάμα τὸ πλέον λεπτὸν καὶ πλέον σημαντικὸν εἰς συνεπίαι. Πᾶσα ἐργασία πρακτικὴ ἀρχεται ἐκ κατωτέρων ἔργων ἀπλῆς ἐκτελέσεως. Ἀκολουθῶς, δύναται νὰ ἀνέλθῃ εἰς ἔργα ἀνωτέρας ἐργασίας, ὑπηρεσίας, ἐπαγγέλματος. Ὅταν πρόκειται νὰ καθοδηγηθῇ ἢ ἐξοικειωθῇ ἄτομόν τι εἰς μίαν διὰ πρώτην φοράν ἀναληφθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ ἐργασίαν, ἡ ψυχοτεχνικὴ δὲν δύναται νὰ ἐξακριβώσῃ παρ' αὐτῇ εἰμὴ τὰς ἐπιτηδειότητας διὰ τὰς κατωτέρας θαυμίδας ἀσχολίας, τὰς ἀπαιτουμένας διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου. Πρὸς ἐπίτευξιν τῆς ἀναλύσεως τῶν καθ' ἕκαστα πράξεων, ἐν τῇ ἐκτελέσει ἔργου τινος, προστάθησαν διάφορα συστήματα, κυριώτερον τῶν ὁποίων εἶναι τὸ τῶν Βέλγων Sollier καὶ Drabs, περιλαμβάνον τρία στάδια: τὸ τῆς παρατηρήσεως τῆς πράξεως, τῆς παρακολουθήσεως τοῦ ἐργαζομένου καὶ τῆς μελέτης τῶν τεχνικῶν ὄρων ἐργασίας.

Τὰ κυριώτερα τῶν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐργασίας ἀνακυπτόντων φαινομένων, εἶναι ἡ ἀσκησις, ὁ ρυθμὸς, ἡ κόπωσις, ἡ ἐπίσπευσις, ἡ μονοτονία καὶ τέλος τὰ ἀτυχήματα. Ἡ πλήρης τούτων μελέτη καὶ ἡ ἀρμόζουσα ἐπίλυσις, συντελοῦν εἰς τὴν σημαντικὴν βελτίωσιν τῶν ὄρων ἐργασίας καὶ τῆς ἀποδόσεως αὐτῆς.

Εἰς τὸ ἔργον τοῦτο, συμβάλλουν ἀρκούντως καὶ ἡ κατάλληλος πνευματικὴ, ψυχικὴ καὶ τεχνικὴ κατάρτισις τῶν νέων, διὰ τὴν ἐπίδοσιν αὐτῶν εἰς ἔργα πρακτικῆς ἐνασχολήσεως. Ἡ καλῆ ἐπαγγελματικὴ μόρφωσις ἐπαυξάνει τὰ προσ-

όντα τῶν ἐργαζομένων, διὰ τῆς ὀξύνσεως τῆς πνευματικῆς των δραστηριότητος. Διὰ τῆς διδασχῆς τῶν οικονομικῶν φάσεων τοῦ ἐπαγγέλματος, τῶν κοινωνικῶν ἀναγκῶν καὶ τῶν νέων συνθηκῶν τῆς ἐργασίας καὶ τῆς ζωῆς, καταρτίζει τούτους εἰς συνειδητὰ ὀργανικὰ οικονομικὰ στοιχεῖα, ἀνυφοῖ τὸ πνευματικὸν καὶ κοινωνικὸν των ἐπίπεδον καὶ τὸν διὰ τὴν ἐργασίαν ἐνθουσιασμόν καὶ ἐγείρει τὴν ἐπιθυμίαν ἀπὸ μικρᾶς ἡλικίας, ὅπως διὰ τῆς ἐπιδόσεως διακριθοῦν εἰς τὴν εἰδικότητά των.

Σοβαρώτατον ἐπίσης ζήτημα τῆς ψυχοτεχνικῆς εἶναι τὸ τῆς ἐκλογῆς τοῦ ἐπαγγέλματος, ἐξ οὗ ἐξαρτᾶται οὐχὶ μόνον ἡ εὐημερία τοῦ ἀτόμου, ἀλλὰ καὶ ἡ πρόδος τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου. Πρὸς ὀρθολογικὴν κατανομήν των νεοπροσερχομένων εἰς τὴν οικονομίαν ἀνθρωπίνων δυνάμεων, ἀπαιτεῖται προκαθορισμὸς τῶν ἱκανοτήτων καὶ κλίσεων τῶν νέων καὶ καθοδήγησις αὐτῶν, ἵνα ἡ ἐργασία ἀποδώσῃ τὸ μέγιστον δυνατόν, ποιοτικῶς καὶ ποσοτικῶς, οικονομικὸν ἀποτέλεσμα.

Ἡ ἐπαγγελματικὴ καθοδήγησις διακρίνεται εἰς δύο βασικὰ στάδια, τὸν προσανατολισμὸν καὶ τὴν ἐπιλογὴν. Ἐπαγγελματικὸς προσανατολισμὸς εἶναι ἡ ἐπαγγελματικὴ κατεύθυνσις καὶ τακτοποίησις τῶν νέων ἐν τῇ πρακτικῇ οικονομικῇ ζωῇ. Ἐπαγγελματικὴ δὲ ἐπιλογή εἶναι ἡ ἀναζήτησις ἱκανοτήτων ἢ ἤδη σταθεροποιηθεισῶν, ἠκριβωμένων ὕφισταμένων καὶ περιορισμένων εἰς ἓνα ἐνῆλικον ἔχοντα ἤδη ἐργασθῆ ἔφ' ὀρισμένου ἔργου καὶ ἀποβλέποντα εἰς τὴν τοποθέτησίν του εἰς ἕτερον ἔργον, προσαρμοζόμενον εἰς τὰς ἰδιαζούσας ἱκανότητας αὐτοῦ, ἢ ἀποβλέποντα εἰς τὴν μετὰ τάξιν του ἢ καὶ εἰς τὴν ἐπαγγελματικὴν προαγωγὴν του. Ἡ ὅλη ἐπαγγελματικὴ καθοδήγησις ἐπιτυγχάνεται δι' εἰδικῶν προσώπων, καλουμένων καθοδηγητῶν.

Τελευταία τῶν κυρίων ἐφαρμογῶν τῆς ψυχοτεχνικῆς, εἶναι ἡ πώλησις τῶν ἀγαθῶν. Εἰς τὸν τομέα τῆς πωλήσεως, σημαντικὴν καταλαμβάνει εἰς τὴν παροῦσαν ἐποχὴν θέσιν ἡ τάσις τῆς ἐξυπηρετήσεως τοῦ καταναλωτοῦ. Ἡ ἐπικράτησις τῆς κοινωνικῆς ἀπόψεως τῆς συναλλαγῆς συνετέλεσεν ὅπως διονυχισθῆ ὁ ψυχολογικὸς χαρακτήρ τῶν συναλλαγῶν καὶ ἐξετασθοῦν ὑπὸ νέον πρῖσμα αἱ ἀνάγκαι τῆς καταναλώσεως. Οὕτω, ἐν προκειμένῳ, ἡ ψυχοτεχνικὴ ἀποτελεῖ μέθοδον ὑποβοηθήσεως τοῦ καταναλωτοῦ πρὸς πλήρωσιν ἀνάγκης καὶ ἐκλογὴν τοῦ συντελοῦντος εἰς πληρυστέραν ἱκανοποίησιν ἀγαθοῦ. Πρὸς τοῦτο μελετῶνται οἱ συντελεσταὶ τῆς πωλήσεως, τὸ κόστος, ἡ μέθοδος πωλήσεως, ὁ πωλητής, ὁ καταναλωτής καὶ, ἀκολουθῶς, ὁ τρόπος διαδόσεως τῶν προϊόντων ἢ ὑπηρεσιῶν, ὡς καὶ ἡ ἐνίσχυσις τῆς πωλήσεως διὰ τῆς διαφημίσεως.

Αἱ χρησιμοποιούμεναι μέθοδοι πρὸς καθορισμὸν τῶν κλίσεων καὶ τῶν ἱκανοτήτων τῶν ἀτόμων εἶναι πολυάριθμοι, ἀρχόμεναι ἀπὸ τῶν ἐμπειρικῶν καὶ πειραματικῶν καὶ καταλήγουσαι εἰς μεταφυσικὰς. Ἐνταῦθα ἐλήφθη ὑπ' ὄψει ἡ μέθοδος ἡ συνδυάζουσα τὰς πειραματικὰς καὶ ἐμπειρικὰς μεθόδους, ἥτις στηρίζεται ἐπὶ τοῦ οικονομικῶς ὀρθολογίζεσθαι καὶ ἐφαρμόζεσθαι ἐπὶ τῶν ἐργαζομένων ἢ τῶν μελλόντων νὰ ἐργασθοῦν προσώπων, καὶ συνιστᾷ τὴν «Ψυχοτεχνικὴν». Ἡ μέθοδος αὕτη διακρίνεται εἰς συνθετικὴν καὶ ἀναλυτικὴν. Διὰ τῆς πρώτης τίθεται ὁ ἐξεταζόμενος ὑπὸ τοὺς συνῆθεις ἔρους ἐργασίας του, παρατηρεῖται καὶ σημειοῦται ἡ σπουδαιότης τῶν ἀντιδράσεων του εἰς τοὺς προκαλούμενους ἐρεθισμοὺς, χρησιμοποιομένων πρὸς τοῦτο μᾶλλον ἀπλῶν καὶ ἀδαπάνων δοκιμασιῶν. Διὰ τῆς δευτέρας, μελετᾶται ἰδιαιτέρως ἕκαστον ἀπλοῦν στοιχεῖον, ἐκ τῶν δεδομένων τῆς

ΤΟ "ΠΙΣΤΕΥΩ,, ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΓΑΛΛΩΝ ΕΡΓΟΔΟΤΩΝ

ΥΠΟ ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΕΡΕΥΝΩΝ Β. ΚΑΙ Ε. ΤΗΣ ΑΣΒΣ

(κατ' ἀπόδοσιν ἐκ τοῦ γαλλικοῦ κειμένου)

Αἱ ἠθικαὶ ἀρχαί, αἱ ὁποῖαι ἐνέπνευσαν τὸ κίνημα τὸ ὁποῖον ἀπεκρυσταλλώθη εἰς τὸ «Κέντρον τῶν Νέων Ἐργοδοτῶν» (1) (Centre de Jeunes Patrons) περιγράφονται ὑπὸ τοῦ ἴδρυτοῦ—Προέδρου του, ὡς μία «ἀνησυχία καὶ μία ἀνάληψις ὑποχρεώσεως». Ἡ ἀνησυχία ἀφῆρα τοὺς νέους ὑπευθύνους τῶν τυχῶν τῶν ἐπιχειρήσεων ἔναντι τῶν γεγονόνων τοῦ 1936, ἅτινα ἀπεκάλυψαν τὸ ἀνεπιτομον πολλῶν ἐργοδοτικῶν κύκλων, ὅπως ἀντιμετωπίσουν μίαν κατάστασιν εἰς ἣν ἐτίθετο ὑπὸ ἀμφισβήτησιν αὐτὸ τοῦτο τὸ θεμέλιον τῆς ἐξουσίας των.

Ἦσαν ἄξιοι καὶ ἀντελήφθησαν τὴν σημασίαν τῆς ἐξουσίας, τὴν ὁποίαν κατεῖχον ; Ἐκ τῆς ἀνησυχίας ταύτης ἐξεπήγασεν ἡ ὑποχρέωσις. Ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Aug. Detoeuf (2) συνῆλθε τὸν Μάϊον τοῦ 1938 μία ἑκατοντὰς νέων ἐργοδοτῶν, ἧτις κατέληξεν εἰς τὴν ἀπόφασιν ὅπως ἰδρύσῃ «Κέντρον Μελετῶν καὶ Κατατοπίσεως», μὲ σκοπὸν τὴν δημιουργίαν εἰς τοὺς ἐργοδοτάς ἐνὸς νέου πνεύματος : Πρὸς τοῦτο ἔδει νὰ προσπαθήσουν ὅπως ἀναλύσουν κατὰ βάθος τὴν ἐργοδοτικὴν λειτουργίαν—τοῦ ὅρου νοουμένου ὑπὸ τὴν εὐρυτάτην του ἔννοιαν—καὶ ἀφοῦ τὴν κατανοήσουν, ὅπως τὴν δικαιολογήσουν διὰ τῆς ἐννοίας τῆς ἐξυτηρητήσεως.

Κατὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος 1939 συνῆλθε τὸ πρῶτον Συνέδριον, εἰς τὸ ὁποῖον παρέστησαν περὶ τὰ 300 μέλη τῶν τοπικῶν τμημάτων. Τὸ δὲ Κέντρον (τὸ ὁποῖον ἐξηκολούθει νὰ χαρακτηρίζεται ὡς «ἔνωσις σπουδῶν καὶ ὄχι δράσεως») ἀνέγραφεν εἰς τὸ πρόγραμμά του ὡς θέματα τὴν ὁργάνωσιν τῆς ἐργασίας καὶ τὴν βελτίωσιν τῆς ἀποδοτικότητος.

Ἦκουλούθησαν τὰ σκοτεινὰ ἔτη τῆς κατοχῆς καὶ τὰ πρῶτα δύσκολα μεταπολεμικὰ ἔτη.

Κατὰ τὴν περίοδον ταύτην δύο χαρακτηριστικαὶ τάσεις κατέστησαν πρόδηλοι :

1) Κατ' ἀρχὰς νέων τὴν ἡλικίαν καὶ μεταγενεστέρως περιλαμβάνον πᾶν στοιχεῖον νεωτεριστικῶν ἀντιλήψεων.

2) Εἰς τῶν προοδευτικωτέρων Γάλλων βιομηχάνων, προόρωρς ἐκλιπῶν.

ἀναλύσεως τῶν ψυχοκινητηρίων λειτουργιῶν τῆς ἐργασίας, ἀπαιτουμένου πρὸς τοῦτο μείζονος χρόνου καὶ πολυπλοκωτέρου ὀυκτοῦ.

Ἐὰν τὰ ἀνωτέρω ὑποδεικνύουν πλεῖστα πεδία ἔνθα δύναται νὰ χρησιμοποιοθῇ ἡ ψυχοτεχνική, ὡς καὶ τὴν ὠφελιμότητα καὶ σκοπιμότητα αὐτῆς, δὲν νοεῖται πάλιν διὰ τούτου διὰ ἀποτελεῖ αὕτη πανάκεια. Τουναντίον, ἡ ἐξέλιξις ἔδειξεν ὅτι ἡ ψυχοτεχνική ἐπιφέρει ἀποτελέσματα ὅταν ἐν πρώτοις ὑφίσταται κατανόησις τῶν ψυχοτεχνικῶν ζητημάτων καὶ ὅταν ἐπακολουθῇ πραγματικὴ συνεργασία μεταξὺ τοῦ ἐργαζομένου καὶ τοῦ καθοδηγητοῦ. Ἡ ψυχοτεχνική εἶναι πρόσφατος καὶ ἔτι προσφατωτέρα ἢ πολλαπλῆ ἐν τῇ οἰκονομίᾳ ἐφαρμογὴ τῆς. Πάντως, δύναται βασίμως νὰ ὑποστηριχθῇ ὅτι ἐκ τῆς μελλούσης ἀναπτύξεώς της δικαιούται νὰ ἐλπίζῃ σημαντικὰ διδάγματα διὰ τὴν οἰκονομικὴν δραστηριότητα καὶ ἰδίως διὰ τὴν ἐπίτασιν τῆς ἀποδόσεως τῆς ἐργασίας.